

Bruxelles, 13.12.2018
COM(2018) 824 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU

**privind regimul „taxei de andocare” aplicat în regiunile ultraperiferice franceze
(prezentat de Comisie în conformitate cu articolul 3 din Decizia nr. 940/2014/UE a
Consiliului din 17 decembrie 2014)**

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU

privind regimul „taxei de andocare” aplicat în regiunile ultraperiferice franceze

1. CONTEXT

Dispozițiile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care se aplică regiunilor ultraperiferice ale Uniunii, dintre care cele două departamente și regiuni din Réunion și Guadelupa, cele două colectivități teritoriale din Martinica și Guyana Franceză și departamentul Mayotte (RUP franceze) nu permit, în principiu, nicio diferență de impozitare în RUP între produsele locale și cele din Franța metropolitană sau din alte state membre. Cu toate acestea, articolul 349 din TFUE prevede posibilitatea introducerii unor măsuri specifice în favoarea acestor regiuni, având în vedere existența unor handicapuri permanente care afectează situația economică și socială a regiunilor ultraperiferice.

Taxa de andocare reprezintă una dintre cele mai vechi taxe din sistemul fiscal francez și cea mai veche din RUP franceze. Această taxă în vigoare numai în RUP franceze se aplică importurilor de mărfuri, indiferent de proveniența acestora, precum și livrărilor de mărfuri făcute cu titlu oneros de persoanele care desfășoară activități de producție¹.

Taxa de andocare cuprinde două impozite distincte: taxa de andocare ca atare și taxa de andocare regională².

Cotele taxei de andocare se stabilesc prin hotărârile consiliilor regionale (în Guadelupa și Réunion), ale colectivităților teritoriale unice (în Guyana Franceză și Martinica) sau ale Consiliului departamental (în Mayotte). Sunt stabilite independent pentru fiecare dintre RUP franceze.

Veniturile din taxa de andocare sunt alocate, pe de o parte, bugetelor colectivităților teritoriale (municipalități, departament, regiune) și, pe de altă parte, în anumite condiții, unui fond regional pentru dezvoltare și ocuparea forței de muncă.

Decizia nr. 940/2014/UE a Consiliului din 17 decembrie 2014 autorizează Franța să prevadă, până în 31 decembrie 2020, scutiri sau reduceri de „taxă de andocare” pentru anumite produse fabricate la nivel local. Anexa la decizia menționată cuprinde lista produselor pentru care se pot aplica scutirile sau reducerile fiscale. În funcție de produse, diferența de impozitare între produsele fabricate la nivel local și celelalte produse nu poate depăși 10, 20 sau 30 de puncte procentuale.

Decizia Consiliului din 17 decembrie 2014 prezintă motivele adoptării măsurilor specifice: situarea la distanță mare față de continent, dependența externă în ceea ce privește materiile prime și energia, obligația constituirii unor stocuri mai mari, dimensiunea redusă a pieței locale combinată cu dezvoltarea slabă a activităților de export etc. Toate aceste handicapuri se traduc printr-o creștere a costurilor de producție și, implicit, a prețurilor produselor fabricate la nivel local, care, în lipsa unor măsuri specifice, ar fi mai puțin competitive față de cele provenind din afară, chiar dacă se iau în calcul taxele de transport către RUP franceze. În consecință,

---

¹ Producție înseamnă fabricarea, prelucrarea și renovarea unui bun mobil corporal. Prin urmare, serviciile furnizate nu intră sub incidența acestei taxe.

² Taxă suplimentară la taxa de andocare, care în prezent nu poate fi mai mare de 5%.

menținerea unei producții locale ar fi cu atât mai dificilă. Prin urmare, măsurile specifice cuprinse în Decizia Consiliului din 17 decembrie 2014 au fost concepute în scopul consolidării industriei locale.

Articolul 3 din Decizia Consiliului din 17 decembrie 2014 prevede obligația autorităților franceze de a prezenta Comisiei, cel târziu la 31 decembrie 2017, un raport privind aplicarea regimului de impozitare prevăzut în această decizie, pentru a verifica impactul măsurilor adoptate și contribuția acestora la promovarea sau menținerea activităților economice locale, ținând seama de handicapurile care afectează regiunile ultraperiferice. În baza acestui raport, Comisia prezintă Consiliului un raport care include o analiză economică și socială completă și, după caz, o propunere vizând adaptarea dispozițiilor deciziei din 17 decembrie 2014.

La 12 februarie 2018, autoritățile franceze au prezentat Comisiei raportul prevăzut. Rapoartele de evaluare specifice pentru fiecare dintre RUP franceze, însoțite de cereri de adaptare a listei produselor pentru care s-ar putea aplica o impozitare diferențiată, au fost transmise la 15 martie 2018 pentru Guyana Franceză, Martinica și Guadelupa, la 4 iunie 2018 pentru Réunion și la 28 august 2018, fără cerere de actualizare a listei, pentru Mayotte. Solicitățile de actualizare a listelor se referă la aproape 90 de produse. Aceste solicitări se referă în principal la introducerea pe listă a produselor noi și la reclasificarea produselor existente pe o listă care permite o diferențiere mai mare a impozitării.

2. PRINCIPALELE ELEMENTE DIN RAPOARTELE AUTORITĂȚILOR FRANCEZE

2.1. Raportul din 12 februarie 2018

Raportul din 12 februarie 2018 reprezintă un studiu statistic macroeconomic la nivel global pentru toate RUP franceze, pe baza datelor agregate la nivel sectorial. Acesta nu conține informații privind categoriile de produse care beneficiază de o impozitare diferențiată.

Raportul descrie măsura privind taxa de andocare și prezintă anumite elemente ale contextului macroeconomic din RUP franceze, precum și o cartografie a beneficiarilor aplicării taxei de andocare diferențiate. În special, raportul arată că producția de mărfuri realizate de cele 665 societăți plătitoare de taxă de andocare se ridică la 5,6 miliarde de euro.

De asemenea, raportul analizează efectele reducerii pragului de aplicare a taxei de andocare pentru firmele locale, acest prag trecând de la 550 0000 EUR la 300 000 EUR, în 2014. Raportul consideră că efectele negative ale acestei măsuri sunt semnificative, având în vedere sarcinile administrative pe care le generează, creșterea foarte mică a veniturilor fiscale și efectul său contraproductiv.

Principalele concluzii ale raportului sunt:

- a. În ceea ce privește impactul economic al măsurii privind taxa de andocare asupra dezvoltării economice a RUP franceze, raportul consideră că se referă mai degrabă la menținerea locurilor de muncă decât la crearea acestora, precum și la dezvoltarea și durabilitatea filierelor de producție locală.

Raportul subliniază faptul că avantajele fiscale acordate în cadrul regimului taxei de andocare reprezintă o contribuție substanțială la PIB-ul RUP franceze. Conform estimărilor efectuate, ponderea totală a taxei de andocare este de 3,3 % din PIB-ul total al celor cinci RUP franceze. La acest nivel global, diferențele dintre teritorii sunt prea ne semnificative pentru a putea trage concluzii privind diferențele geografice reale.

b. Referitor la handicapurile RUP franceze care stau la originea costurilor suplimentare suportate de societățile stabilite în RUP franceze, raportul reamintește că acestea provin atât din caracteristicile naturale ale acestor regiuni – dimensiunea lor, accesibilitatea și condițiile climatice – precum și din integrarea slabă în mediul regional. Raportul dintre cheltuielile de personal și cifra de afaceri, precum și valoarea achizițiilor de materii prime și a altor achiziții și cheltuieli externe sunt identificate în raport ca fiind cele două surse principale de costuri suplimentare care afectează societățile locale.

Costurile suplimentare suportate în RUP franceze au fost estimate, pe baza raportului dintre cheltuielile financiare și valoarea în euro a veniturilor din exploatare, la 1,8 milioane de euro de cheltuieli financiare suplimentare pe societate, adică un total de 1,2 miliarde de euro. Această estimare este o estimare redusă, deoarece nu ia în considerare imposibilitatea societăților locale de a realiza economii de scară.

c. În cele din urmă, referitor la impactul taxei de andocare asupra societăților locale, raportul nu dispune de date referitoare la diferențierea taxei de andocare pe mai mulți ani, făcând imposibilă o analiză a evoluției performanțelor firmelor. A fost efectuată doar o analiză a impactului asupra performanțelor firmelor pentru anul 2015. Conform acestei analize, nu există o diferență semnificativă în ceea ce privește cifra de afaceri sau rentabilitatea economică între societățile locale care beneficiază și cele care nu beneficiază de diferențierea taxei de andocare. Drept urmare, taxa de andocare îndeplinește obiectivele stabilite permițând societăților locale din sectoarele vizate să obțină performanțe similare firmelor care nu beneficiază de această măsură, în ciuda unei expuneri a priori mai mari la costuri suplimentare aferente ultraperiferiei. Lipsa unor performanțe superioare pentru societățile beneficiare înseamnă, de asemenea, lipsa supracompensării.

2.2. Rapoartele specifice RUP franceze

Având în vedere limitele raportului din 12 februarie, acest raport a fost completat de **rapoarte specifice** pentru fiecare dintre RUP franceze. În aceste rapoarte, colectivitățile teritoriale din Martinica, Guadelupa, Guyana Franceză, Réunion și Mayotte realizează o evaluare a măsurii privind taxa de andocare. Aceste rapoarte complementare prezintă o imagine de ansamblu asupra evoluțiilor socio-economice regionale în perioada 2014-2016. Această imagine de ansamblu arată discrepanțe semnificative între RUP franceze. Réunion este colectivitatea cu cel mai bun mediu conjunctural și cu o redresare economică solidă din 2014 (o creștere de 3% pe an), o rată a șomajului în scădere netă și o evoluție redusă a prețurilor. În schimb, economia din Guadelupa și Guyana Franceză rămâne lentă, cu o rată ridicată a șomajului stabilă sau chiar în creștere. În Martinica, tendința generală este pozitivă, cu o îmbunătățire pe piața muncii. În Mayotte, economia a intrat într-o perioadă de așteptare, în special din cauza schimbărilor instituționale care au avut loc (Mayotte a dobândit statutul de regiune ultraperiferică din cauza divizării teritoriale), caracterizată printr-o creștere a șomajului la 27,1%.

În schimb, această imagine de ansamblu arată o situație similară în ceea ce privește evoluția prețurilor și comerțul exterior. Deși prețurile nu au crescut mult în aceste RUP franceze în perioada 2014-2016, rămân net superioare celor din Franța metropolitană (între 7% și 12% conform indicelui Fisher³) dar această diferență s-a redus în fiecare dintre RUP franceze față de anul 2010 (între 12 și 14%).

---

³ Indicele Fisher corespunde aici mediei geometrice dintre A (diferențe de preț RUP franceze/Franța metropolitană) și inversul lui B (diferențe Franța metropolitană/RUP franceze), adică rădăcina pătrată a raportului A/B.

În ceea ce privește comerțul exterior, aceste rapoarte arată că RUP franceze rămân extrem de dependente de importuri, care reprezintă peste 30% din PIB și care sunt responsabile pentru deficitul lor comercial mare. Importurile (cu excepția produselor petroliere) au crescut ușor în perioada 2014-2016 în toate RUP franceze.

În ceea ce privește analiza evoluției producției locale de produse incluse pe listă în perioada 2014-2016, aceasta arată o situație destul de contradictorie, deoarece, dacă producția locală a înregistrat per ansamblu progrese în RUP franceze, exceptând Guadelupa (care a înregistrat o scădere de 6,9%), cota sa de piață raportată la consumul total în RUP franceze a scăzut, excepție făcând Martinica (care a înregistrat o creștere de 9,8%).

Aceste rapoarte includ, de asemenea, o analiză a ratei și impozitării diferențiate pe sectoare. Acestea arată, în special, că diferența medie ponderată aplicată variază între 14% (Réunion) și 18% (Martinica și Guadelupa), în funcție de RUP franceze.

Aceste rapoarte prezintă de asemenea o analiză sectorială a schimbărilor din economia RUP franceze în ceea ce privește politicile impozitării diferențiate aplicate, precum și detaliile și actualizarea costurilor suplimentare suportate de firmele locale din Guadelupa și Martinica.

În cele din urmă, rapoartele colectivităților teritoriale din Martinica, Guadelupa, Guyana Franceză și Réunion conțin justificări pentru solicitările de adaptare a listei produselor eligibile pentru impozitarea diferențiată.

În plus, RUP franceze sunt nemulțumite de restrângerea listei de produse (trecerea la nivelul NC8 sau chiar NC10), ceea ce pune probleme societăților în identificarea corectă a producției lor. De asemenea, sunt nemulțumite de scăderea pragului de taxare la 300 000 de euro, ceea ce nu a însemnat pentru colectivități o creștere semnificativă a încasărilor. Aceste două măsuri au dus la creșterea taxelor administrative suportate de firme. RUP franceze ar dori crearea unui mecanism de actualizare regulată a diferențelor de impozitare, pentru a răspunde nevoii investitorilor de vizibilitate și pentru a putea să se adapteze schimbărilor pieței și structurii economice locale. Aceste solicitări trebuie analizate cu ocazia examinării solicitării de reînnoire a mecanismului.

Mai multe solicitări de documente justificative și explicații suplimentare au fost trimise prin e-mail autorităților franceze la 27 martie, 14 aprilie, 16 mai 2018 și 4 iulie pentru a evalua efectele reale ale diferențelor de impozitare a activității din RUP franceze. Prin urmare, li s-a cerut autorităților franceze să furnizeze pentru fiecare dintre RUP franceze și pentru fiecare categorie de produse care fac obiectul unei taxe de andocare diferențiate, în ceea ce privește RUP-urile franceze vizate, o evaluare a impactului pe care îl are această măsură asupra menținerii sau promovării activităților locale și condițiilor comerciale.

Autoritățile franceze au furnizat Comisiei detalii privind importurile și producția locală pentru fiecare produs care beneficiază de o impozitare diferențiată, precum și diverse precizări.

3. ANALIZA MĂSURII DE CĂTRE COMISIE

Având în vedere data prezentării raportului autorităților franceze (februarie-martie 2018), este dificil să se analizeze, pe o perioadă lungă de timp, impactul impozitării diferențiate aplicate în conformitate cu Decizia Consiliului din 17 decembrie 2014, cu atât mai mult cu cât noul regim nu a fost aplicat înainte de luna iulie 2015.

În plus, în ceea ce privește Mayotte, recenta aplicare a măsurii, combinată cu climatul aproape de revoltă care domnește pe insulă, nu a permis autorităților franceze să desfășoare aceeași activitate la nivelul stabilității și fiabilității suficiente a datelor.

Întrucât Comisia se bazează în mare măsură pe informațiile furnizate de Franța și nu dispune de alte mijloace pentru a obține mai multe informații, analiza Comisiei se bazează pe informațiile primite de la autoritățile franceze. Din informațiile furnizate, pot fi trase concluziile de mai jos.

3.1. Handicapurile RUP franceze persistă

În primul său raport, autoritățile franceze revin asupra surselor de costuri suplimentare suportate de firmele stabilite în RUP franceze din cauza handicapurilor acestora. Aceste teritorii se confruntă cu handicapuri majore legate de dimensiunea, accesibilitatea și condițiile climatice caracteristice. Aceste handicapuri, care au un caracter structural, se încadrează în două categorii:

- handicapuri exogene precum distanța, insularitatea dublă, suprafața mică, morfologia teritorială complexă, clima dificilă, riscurile naturale ridicate;
- handicapuri endogene: limitarea prezenței factorilor de producție, dezvoltarea limitată a capitalului uman, dependența economică de un număr redus de activități, dimensiunea redusă a piețelor interne, lipsa integrării în mediul regional, bariere la intrare.

Astfel, producțiile locale se confruntă cu costuri suplimentare semnificative care au fost identificate și măsurate la nivel macroeconomic. Acestea includ costuri suplimentare cauzate de diferențele de remunerație, aprovizionare și logistică, supradimensionarea echipamentelor, operare și întreținere, dimensiuni reduse ale piețelor locale care nu permit realizarea de economii de scară. Aceste costuri suplimentare se referă, de asemenea, la comercializarea și distribuția produselor, la terenuri agricole și la construcții și finanțare.

Aceste costuri suplimentare se traduc printr-un deficit important în balanța comercială, care se regăsește în toate RUP franceze.

De asemenea, persistă handicapurile care au motivat menținerea măsurii în 2014, cu toate consecințele rezultate în ceea ce privește costurile suplimentare pentru producțiile locale.

3.2. Consecințele aplicării impozitării diferențiate a produselor referitor la taxa de andocare

3.2.1. Impactul taxei de andocare asupra prețurilor produselor care beneficiază de o impozitare diferențiată

Informațiile furnizate nu permit emiterea unei opinii cu privire la impactul taxei de andocare asupra nivelului general al prețurilor produselor care fac obiectul unei impozitări diferențiate.

Totuși, acestea indică impactul general al taxei de andocare asupra nivelului prețurilor, deoarece RUP franceze care practică impozitele cele mai mici (insula Réunion) și unde numărul de produse vizate este cel mai scăzut (Mayotte), au cele mai mici diferențe de preț față de Franța metropolitană.

În ceea ce privește ajustările efectuate prin Decizia Consiliului din 17 decembrie 2014, analiza macroeconomică a prețurilor, bazată pe indicii prețurilor de consum, indică o evoluție foarte limitată a prețurilor în perioada 2014-2016 în RUP franceze. Analiza arată chiar o scădere a diferenței de preț față de Franța metropolitană în fiecare dintre RUP franceze, comparativ cu 2010. Această evoluție reflectă preocuparea autorităților locale de a utiliza proporțional impozitarea diferențiată pentru a nu afecta puterea de cumpărare a populației locale.

Prin urmare, aceste elemente arată că recente ajustări ale listei de produse care beneficiază de o impozitare diferențiată au avut un impact neglijabil asupra prețurilor în RUP franceze.

3.2.2. Impactul taxei de andocare asupra dezvoltării economice în RUP franceze

Au fost obținute doar date parțiale cu privire la impactul impozitării diferențiate asupra creșterii economice și ocupării forței de muncă în fiecare sector vizat și în perioada respectivă (2014-2017), deoarece adesea aceste informații nu sunt disponibile.

Este dificil să corelăm datele privind creșterea economică, ocuparea forței de muncă și firmele cu datele referitoare la produsele care beneficiază de o impozitare diferențiată. De fapt, majoritatea firmelor din sectoarele vizate vând atât produse care beneficiază, cât și produse care nu beneficiază de o impozitare diferențiată.

Cu toate acestea, efectele taxei de andocare asupra dezvoltării economice sunt demonstrate. Acestea se referă mai degrabă la păstrarea locurilor de muncă decât la crearea acestora și la dezvoltarea și durabilitatea filierelor locale de producție. În sectoarele afectate de criză, cum ar fi sectorul construcțiilor și lucrărilor publice, taxa de andocare a contribuit, printre altele, la păstrarea locurilor de muncă. RUP franceze sunt, prin dimensiunea redusă a pieței lor, foarte fragile și sensibile la operațiunile ocazionale ale importatorilor la prețuri mult mai mici decât prețurile de pe piață. În plus, având în vedere costurile suplimentare cu care se confruntă, oportunitățile pe care firmele locale le pot avea pentru a se îndrepta către piețele de export sunt foarte limitate.

De asemenea, taxa de andocare a ajutat la diversificarea producției, în special în sectorul agroalimentar (condimente, cafea, dulceață etc. în Guadelupa) și la crearea de nișe de dezvoltare (sucuri de fructe, crochete, lentile de ochelari etc. în Réunion). În cele din urmă, aceasta a reprezentat un ajutor esențial pentru producțiile locale din aceste regiuni, permițând realizarea de investiții generatoare de creștere).

În cele din urmă, taxa de andocare are efecte pozitive asupra activității economice din RUP franceze. De fapt, ponderea totală a taxei de andocare (încasări + reduceri de impozite pentru producția locală) este estimată la 3,3% din PIB în 2016 în RUP franceze (între 2,6% în Réunion și 5% în Mayotte). În plus, încasările din taxa de andocare reprezintă între 40% și 50% din încasările colectivităților teritoriale din RUP franceze. O parte din aceste încasări este alocată Fondului regional pentru dezvoltare și ocuparea forței de muncă (FRPE), care are drept scop facilitarea înființării de firme și crearea de locuri de muncă în sectorul producției sau care contribuie la realizarea infrastructurii necesare pentru dezvoltarea firmelor. Acest lucru este reflectat de faptul că producțiile locale de mărfuri care beneficiază de o impozitare diferențiată au crescut în general în majoritatea RUP franceze (cu excepția Guadelupei). Aceste producții reușesc să atingă la nivel global același nivel de performanță ca și celelalte producții, în pofida unei expuneri mai mari la costuri suplimentare.

Ca urmare, taxa de andocare are un impact economic semnificativ asupra dezvoltării economice a RUP franceze.

3.2.3. Impactul taxei de andocare asupra balanței comerciale

Chiar dacă deficitul balanței comerciale a scăzut cu 3% în RUP franceze, acesta rămâne foarte ridicat. Cu toate că producția și exporturile locale au crescut, importurile de produse, cu excepția hidrocarburilor, au crescut, totuși, în toate RUP franceze. Aceste importuri provin în continuare în principal din Franța și din alte state ale Uniunii Europene (75% în Réunion, 85% în Martinica, 74% în Guadelupa și 71% în Guyana Franceză în 2016). Importurile de produse din țările ACP sunt afectate doar marginal. În plus, numărul de produse care provin din aceste țări, în principal produse petroliere, este limitat.

În cazul produselor care beneficiază de o impozitare diferențiată, importurile au continuat să crească.

Acest lucru arată că măsura privind taxa de andocare nu perturbă comerțul exterior al acestor teritorii, evitând în același timp o eventuală deteriorare a balanței comerciale.

3.3. O măsură încă necesară și care rămâne proporțională

Regimul taxei de andocare este necesar din cauza menținerii condițiilor care au justificat posibilitatea impozitării diferențiate pentru anumite produse și, în special, din cauza menținerii unor costuri suplimentare de producție.

Comisia s-a asigurat că aceste condiții continuau să fie îndeplinite. În acest sens, a analizat evoluția cotelor de piață aferente produselor locale care beneficiază de o impozitare diferențiată pentru transportul maritim în raport cu produsele importate în RUP franceze, precum și creșterea costurilor suplimentare care se reflectă în costurile de producție locală.

În ceea ce privește analiza costurilor suplimentare, se pare că acestea au crescut, în general. Astfel, costurile suplimentare au crescut în Guadelupa de la 26,7% în 2012 la 30,5% în 2015 și în Martinica, de la 29,7% în 2012 la 32,3% în 2016.

În plus, RUP franceze nu au supracompensat costurile suplimentare pentru firmele locale prin aplicarea impozitării diferențiate. De fapt, impozitarea diferențiată aplicată compensează în medie doar jumătate din aceste costuri suplimentare, în special în Martinica (54% în 2016) și în Guadelupa (40% în 2015)⁴.

În acest sens, costurile suplimentare pentru firmele locale se mențin și nu sunt decât parțial compensate de impozitarea diferențiată aplicată anumitor produse.

Analiza evoluției cotelor de piață, pe baza datelor furnizate în martie 2018, a arătat că, în timp ce producția locală a crescut în general în RUP franceze, importurile au crescut și mai mult și, în consecință, cota de piață a producției locale față de consumul total în RUP franceze a scăzut între 2014 și 2016.

Această analiză macroeconomică maschează existența unor situații foarte diferite. Există produse pentru care, în ciuda existenței unei taxe de andocare diferențiate, cota de piață a produselor locale rămâne scăzută sau foarte scăzută. Pentru altele, diferența de impozitare a taxelor de andocare permite produselor locale să dețină o cotă de piață mai mult sau mai puțin egală cu cea a produselor importate în RUP franceze. Aceste două situații sunt cele mai frecvente.

În sfârșit, pentru alte produse, informațiile furnizate arată că produsele locale supuse impozitării diferențiate ocupă aproape întreaga piață, astfel încât cota de piață a produselor „importate” este foarte mică. În această situație, produsele locale par a fi, la prima vedere, competitive cu produsele din afara RUP franceze. Această situație aparentă poate masca, în unele cazuri, o scădere în volum a cotei de piață⁵. În alte cazuri, impozitarea diferențiată a producției locale poate totuși să fie justificată de costurile suplimentare semnificative suportate de aceste produse, ceea ce determină diferențe semnificative de preț față de produsele importate și care pot pune în pericol aceste industrii⁶. În orice caz, pare a fi dificil, în acest stadiu, să se tranșeze definitiv această problemă pentru toate produsele vizate, având în vedere că datele disponibile pentru

---

⁴ Menținerea costurilor suplimentare de producție pentru fiecare dintre produsele din listă a făcut obiectul unei verificări prin sondaj.

⁵ În special în cazul iaurturilor din Martinica și Guadelupa.

⁶ În special în cazul cimentului și trestiei de zahăr.

raport se referă la mai puțin de trei ani. Această chestiune va trebui analizată în detaliu în cazul în care autoritățile franceze ar solicita aplicarea în continuare a impozitării diferențiate după luna decembrie 2020.

4. MODIFICĂRILE CARE TREBUIE ADUSE DECIZIEI CONSILIULUI DIN 17 DECEMBRIE 2014

Articolul 3 alineatul (3) din Decizia Consiliului din 17 decembrie 2014 prevede că raportul prezentat Consiliului de către Comisie poate fi, eventual, însoțit de o propunere de adaptare a dispozițiilor deciziei menționate anterior. Este cazul.

Autoritățile franceze au solicitat adaptarea listei produselor eligibile pentru impozitarea diferențiată prin adresa din 15 martie 2018 pentru patru dintre RUP franceze vizate: Guyana Franceză, Réunion, Martinica și Guadelupa. O solicitare suplimentară pentru introducerea unui nou produs a fost făcută pe 26 octombrie 2018.

Aceste solicitări se referă, în principal, la cereri de introducere a unor noi produse pe liste (50), dar și la cereri de reclasificare a produselor pe o listă care să permită o diferențiere mai mare a impozitării (28) sau o extindere a categoriei de produse vizate (7) și câteva cereri de actualizare a codurilor (9 produse în Guyana Franceză). Aceasta reprezintă aproape 10% din produsele de pe listă. Scopul lor este de a restabili competitivitatea firmelor prin compensarea unor costuri suplimentare de producție care au un impact asupra producției locale.

Conform informațiilor furnizate de autoritățile franceze, produsele vizate reprezintă o producție locală declarată de 225 de milioane de euro pentru anul 2016 și importuri de aproximativ 212 milioane de euro. Importurile acestor produse au crescut în perioada 2014-2016 cu aproape 5%. Categoriile de produse vizate sunt foarte diverse.

Aceste solicitări sunt în principal motivate de o creștere a importurilor sau de costuri suplimentare care au condus la o scădere a cotei de piață și la apariția unor noi producții.

Propunerea Comisiei prevede modificarea listei produselor eligibile pentru impozitarea diferențiată prin adoptarea modificărilor solicitate de autoritățile franceze care au fost justificate în mod corespunzător.

În ceea ce privește produsele pentru care autoritățile franceze au solicitat introducerea sau reclasificarea pe liste, Comisia s-a asigurat de existența unei producții locale, de existența unor importuri semnificative de mărfuri care ar putea compromite menținerea producției locale și de existența unor costuri suplimentare care sporesc costurile producției locale în comparație cu mărfurile care provin din străinătate și compromit competitivitatea produselor fabricate local.

În ceea ce privește produsele locale care ocupă aproape întreaga piață, astfel încât cota produselor „importate” este foarte mică, Comisia s-a asigurat de riscul iminent și grav pentru producția locală.

Pentru produsele agricole, cererile de introducere sau reclasificare pe liste sunt motivate de necesitatea ca producătorii locali să-și diversifice producția pentru a face față mai bine riscurilor climatice.

Diferitele modificări propuse la Decizia Consiliului din 17 decembrie 2014 sunt detaliate în propunerea de decizie a Consiliului care însoțește prezentul raport.

5. CONCLUZIE GENERALĂ

Informațiile furnizate de autoritățile franceze nu oferă o imagine completă a impactului asupra producției locale în RUP franceze, la nivel economic și social, pe care îl are aplicarea unei taxe de andocare diferențiate pentru produsele locale, în comparație cu produsele care provin din exterior.

Cu toate acestea, se pot evidenția îmbunătățirile semnificative referitor la monitorizarea implementării acestei măsuri și la calitatea informațiilor furnizate.

Informațiile furnizate arată că impozitarea diferențiată în ceea ce privește taxele de andocare a permis menținerea unei producții locale, pentru majoritatea produselor vizate, care poate deține o cotă de piață mai mult sau mai puțin mare din piața locală. Având în vedere constrângerile cu care se confruntă firmele locale, este cert că, fără existența acestei impozitări diferențiate, în multe cazuri activitatea locală de producție nu ar fi putut fi menținută, rezultând consecințe nefaste în plan economic și social.

În plus, analiza informațiilor furnizate arată că efectele acestei măsuri asupra concurenței și comerțului, precum și asupra prețurilor, sunt foarte limitate.

Prin urmare, această măsură rămâne necesară și proporțională. Este esențial să se mențină activitatea locală de producție în RUP franceze, unde șomajul, în special șomajul în rândul tinerilor, este cel mai ridicat din Europa.

În plus, având în vedere că anumite sectoare sunt foarte fragile și sensibile la schimbările economice⁷, este necesar să se adapteze, înainte de sfârșitul perioadei acoperite de decizia Consiliului din 2014, lista produselor eligibile pentru impozitarea diferențiată.

---

⁷ Prăbușirea prețurilor, revenirea pieței, operațiuni punctuale ale importatorilor la prețuri mult mai mici decât prețul pieței etc.

Cuprins

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU PRIVIND REGIMUL „TAXEI DE ANDOCARE” APLICAT ÎN REGIUNILE ULTRAPERIFERICE FRANCEZE	1
1. CONTEXT	1
2. PRINCIPALELE ELEMENTE DIN RAPOARTELE AUTORITĂȚILOR FRANCEZE	2
2.1. Raportul din 12 februarie 2018	2
2.2. Rapoartele specifice RUP franceze.....	3
3. ANALIZA MĂSURII DE CĂTRE COMISIE	4
3.1. Handicapurile RUP franceze persistă	5
3.2. Consecințele aplicării impozitării diferențiate a produselor referitor la taxa de andocare	5
3.2.1. Impactul taxei de andocare asupra prețurilor produselor care beneficiază de o impozitare diferențiată	5
3.2.2. Impactul taxei de andocare asupra dezvoltării economice în RUP franceze	6
3.2.3. Impactul taxei de andocare asupra balanței comerciale	6
3.3. O măsură încă necesară și care rămâne proporțională	7
4. MODIFICĂRILE CARE TREBUIE ADUSE DECIZIEI CONSILIULUI DIN 17 DECEMBRIE 2014	8
5. CONCLUZIE GENERALĂ	9